

Pes mort

Llorç

Format: 13,5 x 21,5

Rústica amb solapes

Pàgines: 180 pàg.

ISBN: 978-84-17077-89-1

PVP: 17 euros

Maig 2019

Contraportada:

El matrimoni propietari d'un restaurant, la jove neboda que fa de cuinera i el cambrer de tota la vida es troben davant d'un conflicte quan un client habitual provoca una situació inesperada. Això desencadena la necessitat de prendre decisions contrarellotge en un moment en què es barregen diferents elements, personalitats i trajectòries individuals. Una cruïlla d'aquelles en què se'ns fa evident a la vida que triar una opció elimina totes les altres per sempre.

Dramèdia és un terme de creació recent que defineix un drama amb pinzellades de comèdia o una comèdia amb tocs de drama, és a dir, una vida qualsevol. En aquest cas la de cinc personatges que carreguen cadascú la seva culpa. Un pes mort.

Solapa:

Lluís Llorç (1966) treballa des del 1986 al diari Avui (actualment El Punt Avui), els darrers vint anys com a periodista de temes literaris.

Des del 1999 ha publicat una dotzena de novel·les, una quinzena de títols infantils i ha participat en una desena de llibres col·lectius.

A L R E V E S

Descripció de l'obra (amb spoliars):

El Cisco (58) pateix obesitat mòrbida, no extrema. És un home solter, que té una empresa de transports. Li agrada sortir a sopar gairebé cada nit i, darrerament, va sovint a l'Steak Content. Aquest restaurant de l'Eixample dret barceloní fa més de trenta anys que el regenten el Josep (62) i la seva dona, la Teresa (58). El Llorenç (56) és el cambrer de tota la vida i la Cris (29), neboda de la Teresa, és la cuinera des de fa uns dos anys. És un restaurant que, fa una dècada, va estar a punt de tenir una estrella Michelin però que ara lluita per mantenir-se actiu, per no haver de tancar.

El Cisco algun cop s'ha adormit quan comença a fer la digestió del sopar, però avui no dorm, avui alguna cosa li ha fallat. És mort. El Josep, la Teresa, el Llorenç i la Cris saben que el més lògic és trucar al 112 i demanar una ambulància, però diferents pors, com ara que la mort del Cisco hagi estat provocada per una possible intoxicació, la mala fama que podria arrossegar el restaurant, cosa que econòmicament no es poden permetre, reactivar sentències judicials del passat, entre d'altres, fa que triïn un camí sense retorn. Decideixen traslladar el cadàver a casa seva, a deu carrers de distància. Però moure un cos de 128 quilos no és gens fàcil. És tan complicat com carretejar el pes de les diferents culpes. Un escenari que porta implícit un conflicte dostoievskià clàssic. L'acció té lloc al llarg d'una sola i calorosa nit de primers d'agost del 2018, amb el fons dels taxistes en vaga, els narcopisos del Raval, els manters, el turisme... I també del tràfic de persones, la vellesa i la decadència física, i l'amor, o potser més aviat el respecte a les lleis de relació entre familiars i entre amics.

Cinc personatges, un conflicte i tres escenaris: el restaurant, els carrers nocturns i buits del barri barceloní i el pis del difunt, on encara han de passar algunes coses, relacionades amb una caixa forta i amb tres immigrants nigerianes.

Tot plegat conforma una comèdia negra amb rerefons de denúncia i de crítica social, amb pinzellades de reflexió nihilista.

El periodista i narrador Lluís Llorc ofereix en la seva dotzena novel·la una visió agre-dolça de la societat. Com sol fer, és una novel·la negra atípica, amb personatges "normals" davant de situacions extremes que han de resoldre com ho podrien haver de fer els mateixos lectors, plantejant "tu què faries?"

Després d'un inici de presentació de personatges al llarg de tres capítols i en 50 pàgines, l'acció i la comèdia prenen força i velocitat i duen el lector fins a un final, amb algun gir afegit, moderadament obert. Descripcions elaborades, diàlegs fluïts, situacions divertides, altres d'un dramatisme soterrat, personatges de gruix (sobretot el Cisco, l'òbès) i una capacitat de sorprendre el lector, tot plegat marca de la casa, es mantenen en aquesta obra de format gairebé teatral.

Llort, anant enrere, ha estat tres anys sense escriure, una mica desmotivats pel món editorial que coneix des de diferents perspectives. El 2016 va publicar el mostrari del gènere negre i policíac *No n'estiguis tan segur* (Alrevés – Crims.cat). El 2015 el viatge al subsòl del metro de Barcelona, *Sota l'asfalt* (RBA – La Magrana). El 2014 la història també ambientada a l'Eixample i protagonitzada per gent “normal”, *Herències col·laterals* (RBA – La Magrana) que a primers del 2020 Alrevés publicarà en castellà. El 2012, *Si quan et donen per mort un dia tornes* (RBA – La Magrana), la seva primera novel·la negra escrita amb tota la intenció i que ja va mostrar una manera de fer molt diferent a la resta d'autors del gènere. Abans d'aquesta etapa, va publicar la ucronia imaginativa i divertida *Número 5. El submarí perdut* (Barcanova, 2011) i la seva continuació, *L'insòlit viatge de Jerónimo de Ayanz* (Barcanova, 2014; en tots dos casos, il·lustrades per Oriol Malet). També va publicar la comèdia crítica sagnant al món editorial *La imperfecció de les bombolles* (Arola, 2009); *Trenta-dos mort i un home cansat* (Rosa dels Vents, 2004), una distopia violenta i trencadora; el thriller eròtic *Camaleó* (Proa, 2001); la comèdia coral *Maleït Montjuïc* (Destino, 2000); i el drama existencial i rocker *T'ardor* (Destino, 1999).

A banda d'una quinzena de títols infantils i d'una altra quinzena de guions de sèries d'humor (*Moncloa, ¿dígame?* (Tele 5) i *Jet lag* (TV3)), ha participat en la novel·la *La reina de diamants* (Llibres del Delicte, 2014) amb Sebastià Bennasar, Marc Moreno i Salvador Macip, i els reculls de relats: *Barcelona, viatge a la perifèria criminal* (Alrevés, 2017), *Crims.cat 2.0* (Alrevés, 2013); *Vols dir que som això?* (Llegir en Català, 2017); *Salou 6 pre-textos* (Meteora, 2011); *A tall d'antologia* (L'esguard, 2005); *Trece por doze* (Caballo de Troya, 2005), entre d'altres.

ALREVÉS